

SAMOSPRÁVA

Už ste sa niekedy zamysleli nad tým, čo vám zbytočne odčerpáva vaše úspory?

Viac na strane 7

ŠPORT

Pavol Knapik končí s dorastom

Viac na strane 16

ANKETA

Čo konkrétne chýba práve Vám v Zamagurí a čo by ste u nás doma uvítali?

Viac na strane 7

SPOLOČNOSŤ

Atraktívne tipy na letné rodinné výlety

Viac na strane 9

ZAMAGURSKÉ NOVINY

R

RAMAGU
DIVADLO

Regionálny mesačník | 10.júl 2012 | Ročník I | Číslo 4 | Reg. č MK SR - EV 4585/12 | Cena: 1€

**OBNOVILI
TRADÍCIU PO
TAKMER 200
ROKoch!
SMERDŽONKA JE
SPÄŤ**

Viac na strane 5

**SOM STAROVEŠŤAN,
SOM ZAMAGURČAN,
SOM OSTURŇAN**

Viac na strane 10

**PLTNÍCKYM
SPOLOČNOSTIAM
HROZÍ ENORMNÉ
ZVÝŠENIE
NÁKLADOV**

Viac na strane 3

**Nový
discoklub
v Sp. Starej
Vsi.
Fakt, alebo
fikcia?**

Viac na strane 2

**Domov
Sociálnych
služieb v
Spišskej
Starej Vsi
evakovali**

Viac na strane 8

**Nevidiaci
môže vidieť'
viac ako vy**

Viac na strane 4

**V Lesnici sa
našla droga**

Viac na strane 6

**Futbalová
sezóna
skončila**

Viac na strane 16

Zamagurské noviny, vydáva Divadlo RAMAGU, o.z. Spišská Stará Ves, ročník I, číslo 4, 10.júl 2012, náklad 400 ks, cena výtlačku 1€, Zamagurské noviny sú zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod registračným číslom EV 4585/12,

Redakcia: Lukáš Marhefka, Simona Bombarová, Lívia Dermová, Ján Gemza, Marián Marhefka. Externí prispievatelia: Andrea Galicová, Ivana Čarnogurská, Margita Krišandová, Lubomír Vnenčák. Jazyková korektúra: Mária Birošiková

Kontakty: Divadlo RAMAGU, o.z., Štúrova 446/54, 06101 Spišská Stará Ves, IČO: 42232473, noviny@divadloramagu.sk, www.divadloramagu.sk, tel.: +421 903 991 075, +421 902 257 650

SLOVO ŠÉFREDAKTORA: PRAVDIVÝ, SMUTNÝ FEJTÓN

RAMAGU

Jožka Petržlena **odfotili na divadelnom predstavení. Jožko neznáša fotografovanie, ale nemal odvahy v polovici vety povedať tomu, kto to urobil, že si to nepraje a že ho to vyrušuje.**

Navyše mal Jožko Petržlen stále veľký osobný komplex, že má väčší nos ako ostatní a stále sa zato hanbil. No jednoducho neznášal fotografovanie. Divadlo však bola jeho láska a na doskách sa cítil ako ryba vo vode. Jožko dokončil divadelné predstavenie a pobral sa domov. Na divadelné predstavenie aj na fotografovanie zabudol a žil si pokojne svoj život v súkromí ako tichý chlapec. Jedného dňa sa vybral s rodinou na výlet do neďalekého mestečka Brmbolce nad Tulipánmi. Rodina si povedala, že si obzrie mestečko, dajú si zmrzlinu a skočia aj do nejakého múzea. Cestou autom však zrazu Jožko povedal ockovi nech okamžite zastaví. Otec sa veľmi prelakol a prudko stúpil na brzdu. Všetci sa preľakli a Jožko vybehol z auta ako zmyslov zbavený. Ostal stáť pred veľkou upútavkou pri ceste. Na nej bola jeho tvár z divadelného predstavenia a pri nej napísané: „Rozdávame klobásky zadarmo. Príďte! Všetci ste vítaní! Vstup voľný!“ Bola tam ešte uvedená internetová stránka Mäsiarstva s názvom GRILOVANÝ BÔČIK. V Jožkovi by ste

sa krvi nedorezali. Nikto sa ho neopýtal, či s tým súhlasí a len tak ho capli kdesi na cestu. Jožkovi vyhrkli slzy. Prečo mu to niekto urobil? Ako si to mohol dovoliť? Nezáležalo na tom, že fotka navonok Jožka nehanila ani neponižovala, jemu to proste právom prekážalo a chcel sa brániť. Otec zobral telefón a zavolať do príslušnej organizácie, ako si to mohli dovoliť. Tam mu povedali, že nemá pravdu a keďže je na pútači akcia zadarmo, tak si môžu fotiť koho chcú, ako chcú a pokojne si môžu akékoľvek fotky vešať, kde uznajú za vhodné. Otec však nesúhlasil. Chcel pre Jožka finančné odškodnenie, ale nechcel byť dotieravý a drzý a nevedel koľko si môže pýtať. Tak sa pokúsil s organizáciou rozumne dohodnúť, že keď je to už teda vonku, tak nech dajú Jožkovi aspoň ako všimné 2000 korún, za ktoré by si Jožko mohol kúpiť do divadla nový mikrofón. Síce to nebola žiadna úľava pre chlapca, ktorý sa cítil ponížený a dotknutý, ale aspoň trošku ho to potešilo. Koniec koncov, mal nato plné právo. Otec sa teda s Jožkom dostavil podpísať zmluvu do istej organizácie. Tam na nich už však čakala spfška nechutných argumentov, za ktoré sa dokonca otec a syn museli hanbiť. Čo si to vlastne dovoľujú? Nemajú pravdu! Oni sa nikoho pýtať nemusia a podobne. Jožko sa rozplakal,

so slzami v očiach podpísal zmluvu a s otcom, ktorý držal v rukách mizerných 2000 korún sa pobral do auta za sprievodu ponižujúcich poznámok istej organizácie. Otec po pár kilometroch odstavil auto a musel si oddýchnuť. Bolo mu svojho syna nesmierne ľúto. Nikomu nič neurobil, dožadoval sa spravodlivosti a vyšiel z toho ako žobrák a zlatokop. Smutný príbeh. Otec za tých 2000 korún kúpil mikrofón, no ten bol už vlastne zbytočný. Jožko sa už nikdy po tejto skúsenosti nepostavil na divadelné dosky. Bol to jediný priestor, na ktorom sa cítil dobre, kde sa nehanbil aj ako introvert realizovať sa, pretože divadlo miloval. Mikrofón zapadol prachom a Jožko dodnes uteká pred fotoaparátom na stovky metrov. Takto sa k nemu zachovali ľudia, ktorí si s jeho vizuálnou identitou šafáрили ako sa im zachcelo. Človek, ktorý sa chcel dovoliť pravdy si musel odnieť namiesto pochopenia a ospravedlnenia celoživotnú traumu a oplzlé spomienky na organizáciu i na fotografiu. Taký je svet. A čo vy? Čo by ste povedali, ak by Vás niekto neznámy cvakol a v životnej veľkosti by ste sa z ničoho nič zjavili kade tade popri ceste, na internetovej stránke, ba dokonca aj na plagátoch? Asi by sme neboli všetci nadšení...

Lukáš Marhefka

NOVÝ DISCOKLUB V SP. STAREJ VSI! FAKT, ALEBO FIKCIA?

Povjedžala babka babce... a dostalo sa až do našej redakcie. Zistili sme však, že nejde o žiadne klebety!

Už v máji tohto roku sa začal realizovať projekt nového discoklubu v Zamagurí. Bude stáť v bývalej budove Zamatexu v Spišskej Starej Vsi. Traja Zamagurčania, ktorí s týmto nápadom prišli veria, že nový Zamagurský discoclub bude dokončený ešte tohto roku. „Práce sú náročné a zdĺhavé, pretože ide o veľký priestor s kapacitou približne pre 1000 ľudí. Aj napriek tomu však veríme, že sa prvýkrát Zamagurčania, ale aj ľudia spoza Magury, prídu zabaviť do nového klubu už tohto roku,“ hovorí jeden z majiteľov. „Investovali sme hŕbu peňazí do moderného štýlu, čo sa týka dizajnu

a najmodernejšej zvukovej techniky,“ poznamenáva ďalší. Okrem toho, že traja Zamagurčania vytvárajú nové miesto na zábavu či relax, je veľkým pozitívom hlavne to, že majú víziu zamestnávať predovšetkým ľudí zo Zamaguria. Držme teda chlapcom palce, nech sa im podarí vytvoriť miesto, kde sa po ťažkom týždni všetci spolu stretne a vytancujeme všetky starosti!

Podrobnejšie informácie o tejto problematike nájdete v ďalších číslach Zamagurských novín. Budeme Vás informovať o všetkých aktualitách týkajúcich sa rekonštrukcie priestoru, plánovanom otvorení, či o menách iniciátorov projektu.

(lid)

PLTNÍCKYM SPOLOČNOSTIAM HROZÍ ENORMNÉ ZVÝŠENIE NÁKLADOV

Dominantná atrakcia v Zamagurí prechádza ďalšou náročnou etapou. Pltníci na Dunajci sú v štádiu rokovania s Pozemkovým spoločenstvom urbaristov v Lesnici.

Urbár totiž avizoval výrazné zvýšenie ceny za využívanie zrekonštruovanej cesty, ktorá vedie cez pozemky urbariátu. Jedná sa o úsek cesty, ktorá vedie priamo k prístavisku pltní. Nákladné autá pltníckych spoločností prechádzajú denne po tejto ceste a prevážajú po nej svoje plavidlá. „My pltníci však nie sme jediní, ktorí po tejto ceste chodia. Nech potom vyberajú peniaze aj od chodcov, kočišov a od všetkých, ktorí touto cestou prejdú,“ reagoval na túto tému majiteľ jednej z pltníckych spoločností. Doteraz prevádzkovatelia top atrakcie v Zamagurí a Pieninách platili za prechod týmto územím paušálnu sumu na celú sezónu, ktorá sa pohybovala podľa informácii od majiteľov okolo 500 až 1000 eur. Dnes však Pozemkové spoločenstvo urbaristov v Lesnici požaduje za každú plť prevezenú týmto územím sumu minimálne 5 €. Táto suma sa však údajne

má zvyšovať v závislosti od počtu pltní, ktoré týmto územím prevezie pltnícka spoločnosť. Podľa nášho hrubého a informatívneho prepočtu, môže nastať situácia, že pltníci zaplatia za prechod týmto územím v konečnom dôsledku, v prípade silnej sezóny až desaťnásobne viac ako doposiaľ. Spolujemajiteľ jednej

z pltníckych firiem hovorí logicky o znižovaní efektivity investovania do tejto atrakcie v dôsledku zvyšovania nákladov. Peniaze vynaložené na poplatky môžu byť efektívne využité na zvýšenie komfortu a servisu pre zákazníka. Iná spoločnosť avizuje možné zvýšenie ceny lístka. Obaja podnikatelia, ktorí boli

ochotní sa nám k tejto téme vyjadriť, však nevyhlásili ochotu dohody a kompromisu. Sú dokonca ochotní pristúpiť aj na mierne zvýšenie poplatku za využívanie tejto komunikácie, no súčasný návrh majiteľa pozemkov sa im zdá prehnaný a vysoký. Pátrali sme pochopiteľne aj po stanovisku Pozemkového spoločenstva urbaristov v Lesnici, no nenašli sme u jeho zástupcov ochotu odpovedať na naše otázky. „Je dôležité poznamenať, že pltníctvo na Dunajci je jedinečnou atrakciou v našom regióne a je jednoznačným ťahúňom cestovného ruchu v Zamagurí, privádza k nám turistov a to nám umožňuje poskytovať Zamagurčanom zamestnanie. Je teda dôležité, aby sme našli spoločnú reč a snažili sa zveladiť tradíciu pltníctva vhodnou dohodou a kompromisom,“ dodal spolujemajiteľ pltníckej spoločnosti z Červeného Kláštora. Veríme, že obe strany nájdu vhodné riešenie a pltníctvo na Dunajci bude svojím zákazníkom aj naďalej sprostredkovať nezabudnuteľné zážitky.

(lum)

NOVÉ STĹPY, PEVNEJŠÍ BREH, RIADITEĽSKÁ STOLIČKA

Matiašovce bude chrániť pred povodňami oporný múr, ktorý upevní koryto rieky tečúcej cez obec v celkovej dĺžke okolo 200 metrov.

Bezpečnosť a pevnejší breh má zaisťiť 270 ton kameňa, ktorý bol pozdĺž kritického úseku rieky osadený Slovenským vodohospodárskym podnikom, š.p. Správy povodia Dunajca a Popradu. Investícia vo výške 25 000

€ nezaťažila rozpočet obce ani jedným eurom, o všetky náklady sa postaral vyššie menovaný vodohospodársky podnik. Upravených bolo aj 100 metrov potoka Potok, čo si vyžadovalo taktiež okolo 60 ton spevňujúceho materiálu. Práce v obci pokračovali aj investíciou vo výške 16 000 €, ktoré boli vynaložené na výmenu deviatich elektrických stĺpov. Ani v tomto prípade sa obec nemusela

buchnúť po vrecku. Výmenu stĺpov finančne zabezpečila Východoslovenská distribučná akciová spoločnosť. Treticu top noviniek uplynulého obdobia v obci uzatvára voľba riaditeľky základnej školy. Na riaditeľskú stoličku najmenšej školy v Zamagurí (4 triedy s počtom žiakov 33) zasadne opäť Dr. Elena Galovičová, ktorá zastáva tento post od roku 2002.

MALÁ FRANKOVÁ SPOMÍNA

V nedeľu, 1.júla 2012, si rodina a veriaci Malej Frankovej pripomenuli výročie smrti kňaza vdp. Jána Čarnogurského, ktorý zomrel 1.júna 1938 na úpal počas púte na Mariánsku horu v Levoči.

Slávnosť celebroidal vdp. prof. Dr. Ján Duda, PhD. Počas homílie vyzdvihoval čnosť vdp. Jána Čarnogurského, chválil jeho oddanosť Bohu a lásku k nemu,

avšak kritizoval ľudí majúcich predsudky kvôli jeho príslušnosti k rodine Čarnogurských. Na konci svätej omše sa JUDr. Ján Čarnogurský poďakoval kňazom a zúčastneným veriacim krátkym príhovorom. Nasledovala krátka modlitba pri hrobe vdp. Jána a rodina zapálila sviečky. Celá slávnosť sa niesla v duchu skromnosti a v komornej atmosfére.

Ivana Čarnogurská

“NEVIDIACI MÔŽE VIDIEŤ VIAC AKO VY”

Martin Foltin

R
RAMAGU

NEVIDIACI CHLAPEC Z VEĽKÉHO LIPNÍKA ŠTUDUJE V BRATISLAVE.

DÁTUM NARODENIA: 18.9.1990 | ZNAMENIE VO ZVEROKRUHU: PANNA | HOBBY: PLÁVANIE, PRIATELIA, PÁRTY, TAMTEM

Martin Foltin, chlapec z Veľkého Lipníka, ktorý do svojich siedmich rokov postupne strácal zrak a potom prestal vidieť úplne, študuje v našom hlavnom meste. Aké to je? Opýtali sme sa priamo jeho a on nám ochotne odpovedal.

“Potrebujem pocit nezávislosti”

Prečo si sa rozhodol študovať v Bratislave?

Fungovať v Bratislave bolo mojim snom. Stále som sa chcel osamostatniť a v Bratislave sa mi to podarilo, pretože keď som chodil na Gymnázium, nikdy som samostatný nebol. Každý ma odprevádzal domov, staral sa o mňa. A ja potrebujem pocit nezávislosti. Rozmýšľal som tiež nad Košicami, ale v Bratislave je oveľa viac možností, čo sa týka štúdia, či práce. A ak by som študoval v Košiciach, musel by som chodiť každý týždeň domov (úsmev).

Nie je to však pre Teba, ako pre nevidiaceho náročné? Ako riešiš napríklad cestovanie mestskou hromadnou dopravou, ktoré dá riadne zabrať aj vidiacemu?

Cestovanie MHD mám veľmi rád, je to ako moje hobby (úsmev). Stretávam tu množstvo ľudí. Vidiaci sa cudzím ľuďom len zriedka prihovoria, ale ja som na to odkázaný, no nesťažujem sa, pretože som spoločenský človek a ľudí mám veľmi rád. Navyše lístok mám ja, aj môj sprievodca zdarma. Bratislava je jediné mesto na Slovensku, ktoré poskytuje takúto výhodu, aj preto som tu spokojný. Na cestu sa teda takmer stále pýtam. Ľudia sú tu v tomto smere veľmi príjemní a často sa mi tiež stáva, že aj samotný šofér ma počká.

Máš aj nejaké nepríjemné skúsenosti s cestovaním MHD?

Skôr vtipné, ako nepríjemné. Raz som nastúpil do plného autobusu a mal som pocit, že ma chce jedna baba pustiť sadnúť. No ja som jej povedal, nech pokojne ostane sedieť a ona na to: „Veď ja pokojne sedím.“ Vtedy som

sa cítil trochu trápne (smiech). Tiež sa mi párkrát stalo, že som nastúpil na zlý autobus a previezol som sa Bratislavou.

“Lútosť nikomu nepomáha”

Hovoriš, že máš ľudí rád. Ako Ťa vnímajú oni?

Rozdelil som si ľudí do troch skupín (smiech). Prvá skupina ľudí sa ma na moju slepotu nepýta, jednoducho to neriešia a berú ma takého, aký som. Takýchto ľudí mám najradšej. Druhá skupina ma obdivuje, čo je často krát spojené s lútosťou. Túto skupinu nemám veľmi rád, lebo okrem toho, že nevidím, som úplne normálny chalan a chcem, aby ma ľudia takto aj brali, lútosť nikomu nepomáha. A tretia skupina je najvtipnejšia. To sú zas ľudia, ktorí si myslia, že ak dokážem jednu vec, dokážem všetko. Raz ma jeden chalan napríklad nechal stáť na obede a ja som ani netušil, kde sa vlastne nachádzam, ale nakoniec sa z toho vyklúla celkom vtipná historka (smiech).

A cítiš nejaký rozdiel medzi ľuďmi na západnom Slovensku a ľuďmi tu u nás?

Určite. Ľudia u nás sa málokedy stretnú s nevidiacim človekom a práve preto nevedia, ako sa k nemu správať, keďže ľudia v Bratislave chodia bez toho, aby som ich poprosil za mnou a sami mi ponúkajú pomoc, častokrát mi napríklad zakričia číslo autobusu bez toho, aby som to čo i len naznačil. Jeden mladý muž mi raz za dažďa ponúkol dáždnik a odprevadil ma až pred školu, aj keď tam vôbec nemal cestu. Vo všeobecnosti tiež môžem povedať, že ma oslovujú častejšie ženy ako muži, čo je tiež obrovská výhoda pre mňa ako muža. :-)

“Ženy mám rád, veď som chlap :)”

Ako to teda je u Teba so ženami?

Mám ich rád, veď som chlap (smiech). Keďže ich nevidím, zaujme na najmä hlas a vystupovanie. Spoznávam ženy, teda aj ľudí, takých, akí sú. Bez toho, aby som videl ako vyzerajú, či majú dobrú

postavu, pekne upravené vlasy, či drahé šaty. Som odkázaný na to, spoznávať ľudí zvnútra a nepodstatné veci nevidieť, to je pre vidiaceho človeka v dnešnej dobe až príliš ťažké.

A ako to u Teba funguje s učením, či prácou na internete? Môžu tieto veci fungovať aj bez toho, aby bol využívaný zrak?

Samozrejme. Mám na to špeciálne programy. Všetky knihy, skriptá, či iné dokumenty si v programe prehodím z formátu pdf do wordového dokumentu. A ďalší program mi to následne číta. Aj na facebooku takto fungujem. Nedokážem si pozrieť všetky príspevky, či kto má kedy narodeniny, ale inak zvládam všetko. Konverzácie mám prepojené s programom Skype, kde mi ten škaredý chalanský hlas tiež všetko prečíta (smiech).

A čo vlastne študuješ?

Tvárim sa, že budem učiteľom filozofie a histórie (úsmev). Už od strednej som mal ale blízko k právu, preto si chcem dať v budúcom semestri nejaké predmety z Právnickej fakulty. Škola ma zatiaľ veľmi baví, aj keď je to miestami náročné. Som však rád, že nejde o to, či vidíte alebo nie, pretože pred nedávnom som urobil skúšku ako jediný zo skupiny desiatich ľudí. Ale to sa nechcem chváliť, len konštatujem (smiech).

Ako je to, čo sa týka bývania? Bývaš na internáte, priváte, alebo niekde inde?

Bývam na internáte. Dostal som k dispozícii bezbariérové bývanie. Na izbe sme dvaja, máme vlastnú kuchynku a sociálne zariadenie. Som s bývaním spokojný, ale radšej by som asi chcel okúsiť pravý internátny život, bez nejakých výhod. Mám rád ľudí, spoločnosť, párty s kamarátmi. Aj v najbližšom čase by som chcel navštíviť nejaký oldies klub.

O nevidiacich ľuďoch sa hovorí, že majú lepšie vyvinuté iné zmysly. Je to pravda?

Podľa mňa je to fáma, pretože všetko je o cviku. Viem napríklad to, že počujem lepšie na pravé ucho, ale to asi každý človek, len nie je nútený si to uvedomiť. Vnímam však sluchom

stromy, bankomaty a iné veci, ktoré pre mňa predstavujú akési záchytné body. Dokázali by to aj ľudia vidiaci, ale nepotrebujú to, preto si svoj sluch netrénujú. A čo sa týka čuchu, stala sa mi raz vtipná situácia vo výťahu. Nastúpila nejaká baba a cítil som, že má chlieb vo vajíčku. A keďže som bol hladný a chcel som trochu zaflirtovať, povedal som: „Hmm, chlebík vo vajíčku, dal by som si.“ A ona na to povedala, že je to segedín. Cítil som sa dosť trápne, ale nakoniec sme sa na tom spolu zasmiali (smiech).

Mnohí nevidiaci využívajú slepeckého psa. Máš aj ty toho svojho?

Nie. Veľa ľudí si myslí, že takýto pes veľa dokáže, ale podľa mňa je to taký malý reklamný ťah. Pes Ti nepovie číslo autobusu, či svieti zelená alebo červená, ukáže Ti dvere električky, ale gombík

namiesto Teba nenájde a nestlačí. Preto psa nemám. Pýtam sa ľudí a snažím sa byť čo najsamostatnejší aj bez psa. Stále vidím matne obrysy, či napríklad bielu farbu na prechode pre chodcov, keď sa poriadne zapozieram. Snažím sa však fungovať bez toho, lebo čoskoro prestanem vidieť úplne a musím byť na to pripravený.

Máš pre našich čitateľov nejaký odkaz na záver Maťo?

Mojim krédom je to, že netreba súdiť ľudí podľa toho ako vyzerajú, ale podľa toho, akí v skutočnosti sú. Netreba mať voči nikomu predsudky, lebo ten kto je nevidiaci, môže vidieť v skutočnosti viac ako vy. A možno ešte jedna myšlienka, že vždy keď stretnete nevidiaceho v daždi, pomôžte mu. To, že nemá dáždnik, nie je náhoda (úsmev).

(lid)

OBNOVILI TRADÍCIU PO TAKMER 200 ROKOCH SMERDŽONKA JE SPÄŤ

Najnovšie kúpele na Slovensku sú v Červenom Kláštore! Liečivá prírodná minerálna voda Smerdžonka, ktorá dostala názov podľa charakteristického sírovodíkového zápachu bude efektívne využívaná na liečbu predovšetkým kožných ochorení v kúpeľnom dome s rovnomeným názvom.

Po druhej svetovej vojne sú tunajšie kúpele prvé zrekonštruované, resp. vybudované zariadenie svojho druhu na Slovensku. V minulosti tu už kúpele stáli, a to v roku 1824. V 19. storočí patrili dokonca medzi najlepšie kúpele v Uhorsku. Liečivá voda Smerdžonka má potvrdené blahodárne a liečivé účinky na množstvo ochorení. Procedúry v tomto zariadení sú zamerané predovšetkým na liečbu kožných ochorení. Ak však máte problémy tráviaceho, pohybového alebo neurologického charakteru, neváhajte navštíviť moderný kúpeľný dom v Červenom Kláštore. Pre získanie

liečivej vody, ktorej teplota sa pohybuje okolo 10 stupňov bolo potrebné urobiť dva nové vrty, 5 rokov monitorované

Ministerstvom zdravotníctva SR. V apríli 2012 bola konečne kúpeľom udelená licencia na liečbu kožných chorôb. Voda Smerdžonka je v tomto kúpeľnom areáli voľne dostupná verejnosti. Oproti hlavnému vchodu sa nachádza priestor, v ktorom sa pokojne môžete napiť vody vhodnej pre pitný režim s kladnými účinkami pre tráviace ťažkosti. Zariadenie s

podobnou liečivou vodou sa nachádza na Slovensku len v Smrdákoch, kúpele sú teda svojou polohou a zameraním nesporne atraktívne. Okrem liečebných procedúr poskytujú kúpele kvalitné ubytovanie s výhľadom na Tri koruny, moderne zariadenú kongresovú sálu pre firemné akcie, gastronómiu a v pláne na najbližšie roky je aj vybudovanie bazény. Mimoriadne zaujímavým faktom je, že kúpele boli postavené bez akejkoľvek štátnej, či európskej pomoci a dokonca bez úverového zaťaženia. Napriek tomu sú pri pohľade na cenník služieb a ubytovania v mnohom cenovo oveľa prístupnejšie ako iné príbuzné zariadenia. (lum)

Celotelová masáž /45 min/	15,00 €
Čiastočná masáž /15 min	8,50 €
Masáž tváre / 15 min/	9,50 €
Reflexná masáž chodidiel /20min/	13,00 €
Minerálny kúpeľ vaňový celkový	8,00 €
Minerálny kúpeľ vaňový čiastočný	3,50 €
Bylinný vaňový kúpeľ celkový	9,50 €
Saturovaný vaňový kúpeľ	9,00 €
Solux /10min/	3,00 €
Bioptron /10min/	5,00 €
Ultrazvuk *	6,00 €
Elektroliečba /10min/ *	6,00 €
Termoterapia	8,00 €
Oxygenoterapia /60 min/	8,00 €
Iyashi Dóme	7,00 €

**AKCIA: Zľava pre dôchodcov
10 % z ceny každej procedúry.**

* Procedúru je možné absolvovať len po konzultácii s lekárom.

FOLKLÓRU SA DÁ VENOVAŤ UŽ OD 3 ROKOV. ROVINKA JE TOHO DÔKAZOM.

V Spišskej Starej Vsi možno sledovať niekoľko folklórnych súborov. Jedným z nich je aj detský súbor Rovinka, ktorý združuje detičky predškolského a nižšieho školského veku. Jeho vedúcou je slečna Mária Kolendová, s ktorou sme sa porozprávali o tomto folklórnom telese.

Detský folklórny súbor Rovinka vznikol v školskom roku 2008/2009 s cieľom fungovať ako prípravka pred vstupom do súboru Pieniny. Pri jeho zakladaní bola jeho bývalá vedúca, pani Júlia Kostková a riaditeľka Centra voľného času v Spišskej Starej Vsi, pani Mária Dlhá. Názov „Rovinka“ nesie vďaka tzv. „rovni“, ktorá sa nachádza za mestom, smerom na obec Matiašovce. Majka Kolendová sa stala vedúcou Rovinky v školskom roku 2009/2010 po ukončení Gymnázia a neúspešnom hlásení sa na vysokú školu. Vtedajšia vedúca súboru odchádzala na materskú dovolenku a tak pani riaditeľka Centra voľného času oslovila Majku, nakoľko vedela, že má skúsenosti z folklórneho súboru Pieniny, kde tancovala 6 rokov. „Prvý polrok bol pre mňa dosť hektický. Musela som si zvyknúť na to, že mám zrazu okolo seba 25 detí, s ktorými musím dve hodiny týždenne pracovať trpezlivo a vytrvalo, odpovedať na otázky, (niekedy aj na také, ktoré sa vôbec netýkali tanečného) a vždy byť v strehu, aby sa niekomu niečo nestalo,“ spomína na svoje začiatky Majka. Najprv bola na všetko sama, no po čase jej začala pomáhať Klaudia Kmečová, ktorá v Centre voľného času vykonávala absolventskú prax. Pre Majku to bola veľká pomoc, pretože v tom čase bola zamestnaná. Tento rok

pracuje s deťmi už tretí rok a prirovnáva ho k najlepšiemu.

DFS Rovinka patrí pod CVC, teraz už v podstate pod Spojenú školu, takže väčšina finančných prostriedkov plynie z tohto zdroja. Finančne pomáha aj mesto Spišská Stará Ves a podnikatelia, ktorí prispeli na kúpu tričiek pre deti. Prioritou pre Majku bolo doviest detičky na Zamagurské folklórne slávnosti. „Chcela som, aby aj oni mali ten pocit, aký som zažívala ja, keď som ešte tancovala v Pieninách. Je to taká zmes nadšenia a vzrušenia zároveň. Hneď prvý rok sa nám to podarilo, a tento rok sme absolvovali už tretie ZFS. Ďalšou mojou prioritou je naučiť deti aspoň základné kroky a goralské piesne.“ Tohto roku v súbore pôsobilo 22 detí. Veková hranica sa pohybuje okolo 5-11 rokov. Najmladší člen, k nim prišiel v roku 2009 a bola to Larisska Kovalčíková, ktorá v tom čase mala 3 roky a tančuje dodnes.

Repertoár Rovinky pozostáva z goralských piesní. Majka chcela od začiatku začať tým, že budú spievať po goralsky. „Je to síce niekedy ťažké, najmä ak si tie detské hlavičky skomolia slová podľa seba, ale myslím si, že v konečnom

dôsledku počuť také malinké deti spievať po goralsky je zážitok aj pre ich rodičov.“ Kroje pre detičky sa dali ušit pri zrode súboru. Pozostávajú z červenej sukničky a bielych košielok u dievčat, a u chlapcov z bielych nohavíc a bielej košielky. Choreografie si Majka tvorí sama. Hneď na začiatku si vyhladala rôzne detské goralské hry a piesne. Vytvorila 2 choreografie a tento rok sa chystá na tretiu. Vystúpení zatiaľ nemajú veľa, spievajú Mikulášovi, v máji tančujú mamičkám, zúčastnili sa spomínaných ZFS.

Majka je externou študentkou na vysokej škole, takže vedenie súboru zvláda. Študuje v Prešove na Pedagogickej fakulte predškolskú a elementárnu pedagogiku, takže to, že pracuje s deťmi, jej veľmi pomáha. „Na záver by som chcela osloviť všetkých rodičov, ktorí majú záujem prihlásiť svoje dieťa k nám, aby neváhali, pretože všetky detičky sú vítané!“

Prajeme teda detskému folklórному súboru Rovinka veľa úspechov a Majke veľa trpezlivosti a elánu na túto ťažkú, no zároveň krásnu prácu s deťmi. (sib)

V LESNICI SA NAŠLA DROGA!

Závislých je už 23 detí. „Na začiatku nás bolo 15. Detí však stále pribúda a už je nás 23,“ hovorí Dorotka, ktorá túto drogu do Lesnice priniesla. „Chcem predovšetkým priviesť deti bližšie k Bohu a oživiť omše,“ pokračuje.

Na tejto droge môže byť človek závislý celý život, ale nikdy mu neublíži. Hudba! To je to, čo spája väčšinu mladých a detí v Lesnici. Mládežnícko - detský zbor vznikol pod vedením Dorotky Gondekovej pred Veľkou Nocou tohto roku. Prvýkrát si spoločne

zaspievali 17. februára. „Skúšame minimálne, raz týždenne, podľa času,

pretože našou ambíciou je spievať celú omšu a každý týždeň. Je to však niekedy zložité aj po finančnej stránke. Texty tlačím na vlastné náklady, takže mojim snom je zaobstarať spevníky. Veľmi ústretová je k nám však obec, ktorá nám poskytuje aparatúru,“ s úsmevom poznamenáva vedúca zboru. Vôbec prvý mládežnícky zbor v obci Lesnica tvorí 23 detí, teta Jana, ktorá je samoukom na gitare, malá Klárka, ktorá sa gitare venuje tiež, klávesáčka Dorotka a jej sestra Františka, ktorá pri hre na klávesy

tiež rada pomôže. Na otázku, ako na túto aktivitu reagujú obyvatelia Lesnice a či sa zboru dostáva od ľudí nejakej odozvy, starší členovia zboru reagovali takto: „Ľudia v obci sú trochu pasívni. Priamej pochvaly, či kritiky sa nám veľmi nedostáva. Najväčšiu spätnú väzbu však vidíme v tom, že deti za nami samé prichádzajú, či s nami môžu spievať. Teší nás teda, že nás je stále viac a viac, chceli

OPÝTALI SME SA...

Často sa stretávame s konštatovaním, že na západe je všeobecne viacej možností (práca, atrakcie, kultúra, šport a iné...), ako v Zamagurí či na východe.

Čo konkrétne chýba práve Vám v Zamagurí a čo by ste u nás doma uvítali?

Slavomír Majerčák
(starosta obce Lechnica)

Čo mi v Zamagurí chýba? Otázka je jednoduchá, no odpoveď by bola aj

niekoľkostranová, takvkrátkosti napíšem len viac všeobecne. Čoraz viac mi začína chýbať ta povestná goralská súdržnosť. Ešte nedávno boli ľudia odkázaní jeden na druhého, boli úprimnejší, pomáhali si. Žilo sa možno ťažšie, no spokojnejšie. Jeden mal to, druhý zasa ono a navzájom si požičali, pomáhali. Dnes chceme mať všetci všetko (a to hneď), a tak sa stráca aj zámienka na návštevy a stretávanie sa. Uzatvárame sa, nekomunikujeme, pomaličky sa v tomto približujeme mestám, kde nepozná sused suseda - lebo nepotrebuje (aspoň si to myslí). Tiež mi chýba u ľudí vzťah k pôde, lesu. Ten cit, ktorý predkovia získavali prácou na gazdovke, dennodenným kontaktom

SAMOSPRÁVA

Už ste sa niekedy zamysleli nad tým, čo vám zbytočne odčerpáva vaše úspory?

Ak sa o to pokúsite, tak zistíte, že ide o rôzne ľudské neduhy ako sú najmä alkoholizmus a fajčenie. Ak budete uvažovať trochu dlhšie, tak prídete aj na to, že za posledných dvadsať rokov k týmto tradičným „metlám“ ľudstva pribudli ďalšie neduhy v podobe rôznych drog, či rôznych výherných alebo presnejšie prehrávacích automatov.

by sme si dokonca zvolili svojho patróna.“ Zbor mladých nadšencov s úsmevom víta predovšetkým miestny pán farár, ktorý je tejto aktivite veľmi naklonený a s múdrosťou Kto spieva, dvakrát sa modlí bez pochyb súhlasil. Zástupkyňa našej redakcie sa osobne zúčastnila na omši v Lesnici, aby si vypočula tento novovzniknutý zbor a nemožno vysloviť iný záver ako to, že želáme nadšeným

s prírodou. Keď vojdem do niektorých lesov, nadobúdam dojem, že najlepší lesák je ten s najsilnejším traktorom. Vidine zisku sa podriaďuje všetko. Devastujeme si prírodu, ale čo ma viac mrzí, hlavne medziludské vzťahy. Vývoj sa zastaviť nedá, peniaze sú dôležité, ale aj s peniazmi treba vedieť žiť. O fungovaní štátu a prerozdelení financií medzi regióny asi aj škoda niečo písať. Ako niekedy Prahu, dnes máme Bratislavu. Platí staré známe: Do Bratislavy je cesta ďaleká, no z Bratislavy k nám ako keby ani neexistovala. PS: Nedávno som sa dozvedel, že pri tohtoročnej zimnej údržbe ciest sa začne Magura soliť. Tak toto mne osobne naozaj v Zamagurí nechýbalo a som zásadne proti.

Jozef Čajka
(Lekár)

Áno, s konštatovaním v prvej časti otázky sa dá určite súhlasiť, je to rozsiahla téma, preto stručne - v našom kraji v porovnaní

so západom určite chýba viac práce, športových a kultúrnych podujatí a s tým súvisiaci rozvoj, dostupnosť a variabilita služieb. Učiť sa máme čo aj vo vzťahu zákazník - predajca, človek

spevákom hlavne veľa entuziazmu a radosti do práce, veľa šťastia pri zlepšení ekonomickej situácie a plnení snov, ale hlavne chceme poďakovať za krásny duchovný a umelecký zážitok a tiež vysloviť obdiv, že aj v malej dedinke, s nízkym počtom obyvateľov sa dokáže spojiť toľko detí k neuveriteľne krásnej a prospešnej aktivite.

(lid)

proste prejde hranice a hneď vie, že je na SVK, ale toto celé je podľa mňa len otázka času. Boh svet tiež nestvoril naraz, ale postupne. Tento kraj je oproti západu síce krajší, ale čo z toho, keď je tu dokopy 5 aj 1/2 turistu. Určite chýba lepšia propagácia tohto kraja (na škodu by neboli ani štátom zvýhodnené dovolenky vo vlastnej domovine). Čoho je tu naopak viac ako by bolo treba, je zle nastavený systém a ľudia, ktorí paradoxne z určitého dôvodu bránia rozvoju a modernizácii celej oblasti aj napriek snahe tých druhých. Záverom len dodávam, že všetko chce svoj čas, veď aj cesta dlhá tisíce míľ začína prvým krokom, a vo vašom prípade, aspoň v oblasti tej kultúry, úspešným.

Marián Marhefka
(hlavný kontrolór mesta Spišská Stará Ves)

Aj keď nie som veľmi náročný, určite mi chýba letné kúpalisko so štandardným vybavením a širší

sortiment nákupu ovocia a zeleniny v priebehu celého roka. A čo by som uvítal? Aby medzi ľuďmi bolo čoraz menej závidí a nenávidí a čoraz viac lásky a porozumenia.

(lum)

za počítačom v obývačke? Nad tým by sme sa mali zamyslieť najmä my, rodičia a rozprávať naším deťom, aké to bolo krásne v našej mladosti, keď sme vyrastali uprostred prírody, ktorú ja často nazývam „božou záhradou“.

Ak spoločne pochopíme tieto riadky, tak určite budú aspoň niektoré „metly“ ľudstva postupne spálené a aj eur v našich vreckách postupne pribudne. Tak smelo do toho, priatelia!

(mam)

PRÍSPEVOK ČITATEĽA MINULOSŤ ALEBO „AKO PREŽIŤ“.

Dnes sa otázkou : „Ako to bolo? Ako to zvládli naši otcovia a dedovia? “ zaoberám aj ja sám. A odpoveď hľadám skôr v minulosti ako v budúcnosti. Minulosť poznáme, budúcnosť budujeme.

Z tohto ohľadu a z tohto miesta by som rád poďakoval ľuďom, ktorí sa pre nás pokúsili zachovať kus histórie v rôznych podobách. Zaujali ma dochované záznamy z pôvodnej kroniky obce Jezersko a preto si dovoľím spomenúť na udalosti z minulého storočia a priblížiť ich vo forme, v akej nám ich zanechali v kronike, pravdepodobne prepísanej na druhýkrát pánom Viktorom Majerikom a v originály nezachovanej.

1914 – 1918

26. júla 1914 bola vyhlásená 1. svetová vojna. Do obce prichádza úradník so žandarmi. So sebou prinášajú mobilizačné vyhlášky, ktoré richtár musí vylepiť a prečítať občanom obce.

Po odchode úradníka nastáva v obci veľký rozruch, je nariadená mobilizácia. Na vojenskú službu musia nastúpiť všetci muži do 37. roku. Všetci v tom čase veria, že vojna nebude trvať dlho.

Z obehu sa postupne strácajú – miznú zlaté a neskôr strieborné mince. Strieborné platidlo svoj osud spečatilo do konca roka 1914.

V priebehu ďalšieho roka boli stiahnuté aj niklové a bronzové mince.

Rok 1915 je aj rokom vypovedania vojny Taliansku.

Nedostatok potravín sa začal prejavovať v roku 1916. Ceny potravín začínajú rásť a rýchlo stúpajú až do konca vojny. Samozrejme, zlatá baňa pre obchodníkov, v tom čase predovšetkým pre Židov, ktorí tvorili prevažnú časť obchodnej živnosti. Predávalo sa všetko, nezostal ani starý tovar. Najhoršia situácia nastala v rokoch 1917 a 1918. Vojaci rekvirovali po dedinách posledné obilie a dobytok. Ľudia z miest, ako je Spišská Belá, Kežmarok a pod. chodili do Zamaguria zháňať jedlo. V tejto dobe sa rozmohlo „keťasovanie a šmelina“, najväčší úžitok z tohto typu obchodov mali samozrejme Židia. Týchto, ak ich prichytili četníci, súdili, ale na súdoch pôsobili súkmeňovci a tak sa tieto súdy míňali účinkom. Pri tejto činnosti četníci previnilcom zabavili obilie, zemiaky, dobytok, lušteniny, mak, seno, slamu, vlnu a podobne. Tovar znova prepadol v prospech štátu a to znamenalo, že zase nebolo čo jesť. V tom čase sa začali pre občanov vydávať kupóny – lístky, za ktoré pod názvami chlebenka, mydlenka, tabačenka, solenka, kávenka bolo možné vymeniť za tovar charakterizovaný v názve lístka. Zo začiatku roka 1918 sa prvýkrát objavujú lístky na obuv, kde za jeden lístok bolo možné kúpiť topánky v hodnote 100 korún. Následkom týchto udalostí, ľudia ukrývali zásoby v sene a v pivniciach, v lese kto ako mohol. V tomto období sa prvýkrát zavádza letný čas. V roku 1916, od apríla do konca augusta, bolo na poludnie podľa

nového nariadenia 11:00 hodín. Úrady, vlaky, autobusy boli riadené podľa letného času, ľudia však fungovali po starom. Absolútny nedostatok všetkého spôsobil postupné otupovanie svedomia, ľahostajnosť k biede a utrpeniu. Začalo sa kraďnúť, žobrať a narastala zločinnosť.

V Zamagurí sa v roku 1918 šíri vírus, ktorý nazvali „Španielska chrípka“. Veľa ľudí ochorelo, ale ako sa spomína, našťastie netrvala dlho.

Zaujímavosťou v tomto období je blízkosť frontu pri Kroščenku a zajatecké tábory pre Rusov, ktorých obyvatelia nazvali „Moskali“.

O skončení 1. svetovej vojny sa dozvedeli obyvatelia od vracajúcich sa vojakov z frontu. O prvej Československej republike a o nejakom revolučnom pohybe nebolo chýru. Prvé informácie boli donesené do Zamaguria od študentov Levočského gymnázia, ktorí narukovali v maďarskej uniforme, ale vracali sa s československou trikolórou na čiapke k rodičom. Vtedajší hlavný služný Baltázár Mataszowszky, ani veliteľ žandárov Hodossy o ničom nevedeli, varovali mladých, aby nešírili poplašné správy. Ale poplašné správy sa ukázali ako pravdivé.

O ďalších udalostiach vznik ČSR, plebiscit, 1. goralská republika a ďalej od roku 1918 v najbližšom čísle.

Lubomír Vnenčák
Starosta obce Jezersko

DOMOV SOCIÁLNYCH SLUŽIEB V SPIŠSKEJ STAREJ VSI EVAKUovali

20. júna sa v Dome sociálnych služieb v Spišskej Starej Vsi konalo cvičenie protipožiarnej ochrany v súčinnosti s mestom za prítomnosti primátora Ing. Jozefa Harabína a Ing. Jána Gemzu.

Cvičenie vykonávali hasiči HaZZ v Spišskej Starej Vsi pod vedením Pplk. Ing. Jany Kolodzejovej, veliteľky hasičskej stanice a veliteľa zásahu Bc. Jozefa Pazeru. Ďalej v súčinnosti Policajného zboru Obvodného oddelenia v Spišskej Starej Vsi a záchranárov z Asociácie samaritánov SR,

pod vedením prezidenta ASSR Mudr. Marcela Sedláčka. Evakuáciu riadil Ing. Jozef Krivoňek, riaditeľ zariadenia a ním poverení pracovníci. Poplach vyhlásila pani Pisarčíková – opatrovatelka a po vyhlásení prišli na miesto hasiči. Vytvorili neškodnú dymovú clonu a presúvali prijímateľov z 1. poschodia i z prízemie. Všetci prijímatelia boli presunutí do záhrady za budovou DSS. Tam nás čakali záchranári, Mudr. Sedláček meral krvný tlak, okysličovanie krvi a podobne. Hasiči v maskách hasili

poschodie budovy a balkón. Mali svojich figurantov ktorých pomocou moderných zariadení prenášali dole do záhrady. Naše zariadenie má vypracované plány pre tento účel, ale prevencia je vždy dôležitejšia, aby ľudia boli pripravení, poučení, a nepodľahli panike. Naši prijímatelia boli disciplinovaní a cvičenie splnilo svoj účel. Po skončení cvičenia bolo prevedené vyhodnotenie, po ktorom už na všetkých účastníkov čakal v záhrade za DSS pripravený chutný kotlíkový guláš.

Margita Krišandová

ATRAKTÍVNE TIPY NA LETNÉ RODINNÉ VÝLETY

Čas letných prázdnin a dovoleník je konečne tu. Toto obdobie však nemusí znamenať len opalovanie sa pri mori. Je to priestor a čas na spoznávanie dominantných lokalít domáceho regiónu. Prinášame Vám tipy na rodinné výlety do okolia, ktoré rozhodne nebudete ľutovať. Aj v relatívne blízkom okolí je naozaj čo obdivovať. Ak ste už boli na Troch korunách a Červený Kláštor dôverne poznáte, vyberte sa na výlet na neďaleké miesta plné krásy a histórie. Kde všade ste už boli ?

Magurské sedlo – poskytuje množstvo turistických trás a krásny výhľad na zamagurskú krajinu. Vychutnajte si tento horský priechod a pokojne ho spojte s opekačkou či piknikom.

Stará Eubovňa – krásny a zachovalý hrad z druhej polovice 13. storočia ponúka bohatú históriu, zachovaný interiér a zaujímavé legendy, s ktorými Vás oboznámi priamo v jeho komnatách. Po návšteve hradu neváhajte navštíviť skanzen ľudovej architektúry, v ktorom nájdete tradičné goralské domy napríklad aj z Velkej Lesnej.

Vyšné Ružbachy – malé kúpeľné mestečko, ktoré poskytuje oddych pri vode, rôzne ozdravné procedúry a

letné kúpalisko. Rozhodne nezabudnite navštíviť jedinečný travertínový kráter, do ktorého neustále vyviera termálna voda.

Spišská Belá, Strážky – nachádza sa tu kaštieľ, ktorý patril rodine Horváth-Stansithovcov, ktorá v Strážkach založila latinskú humanistickú školu pre deti spišských šľachticov a knižnicu, v tom čase patriacu najbohatším v Uhorsku.

Levoča – mesto so starobylym námestím, kľetkou hanby a Chrámom Sv. Jakuba, v ktorom nájdete najvyšší gotický oltár na svete od majstra Pavla z Levoče.

Kežmarok – kráľovské mesto, ktoré je zaujímavé polohou hradu. Hrad sa nevypína nad mestom, ale leží priamo v uliciach Kežmarku. Významné kostoly, zachovalé meštianske domy a mnohé legendy nájdete priamo v našom okresnom meste.

Slovenský raj – ak máte Pieniny krížom-krážom prechodené, hneď na blízku môžete pokračovať v obdivovaní prírodných krás. Slovenský raj je iste jeden z najkrajších a najznámejších národných parkov Slovenska.

Spišský hrad – najväčší hradný komplex na Slovensku a jeden z najväčších v Európe. Kolmé steny vysoké až 40 metrov robili tento hrad nedobytným.

Históriu hradu opísali Matej Korvín, Čákovci, Turzovci, Zápoľský a mnohé iné slávne mená a rody. Vychutnajte si atmosféru tohto jedinečného miesta.

Vysoké Tatry – sú miestom, ktoré nie je potrebné špeciálne predstavovať. Lanovka na Lomnický štít, Hrebienok, Ždiarska vidla, Kežmarský štít, Belianska jaskyňa, nádherné horské plesá a chodníky sú predmetom niekoľkodňových výletov. Vysoké Tatry by sme mali poznať určite všetci.

Vrbov – neďaleký komplex bazénov s termálnou liečivou vodou.

Szczawnica – poľské kúpeľné mesto, ležiace na rieke Dunajec, ktoré môžete navštíviť po splave na pltiach. Z Lesnice sa tam jednoducho dostanete bicyklom alebo pešo.

Krakov – významné poľské kráľovské mesto s hradom Wawel, ktorý bol známym sídlom poľských kráľov. Historické centrum a medzinárodné letisko.

Wieliczka – solná baňa svetového významu, ktorá je ako jediná v prevádzke neustále od stredoveku. Je zapísaná do Svetového kultúrneho dedičstva UNESCO.

Pošlite nám aj vy svoj typ na rodinný výlet do blízkeho okolia

“SOM STAROVEŠŤAN, SOM ZAMAGURČAN, SOM OSTURŇAN.”

Ing. Jozef Harabin

DÁTUM NARODENIA:

2. 5. 1957

RODINNÝ STAV:

ŽENATÝ

VIEROVYZNANIE:

V SÚLADE S ÚSTAVNÝMI PRÁVAMI OBČANA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VZDELANIE:

VYSOKÁ ŠKOLA POENOHOSPODÁRSKA NITRA, POSTGRADUÁLNE ŠTÚDIUM – PRÁVNICKÁ FAKULTA UK V BRATISLAVE

POLITICKÝ NÁZOR:

RACIONÁLNY V SÚLADE S POTREBAMI OBČANOV

HOBBY:

POHYB, TURISTIKA, CYKLISTIKA, LYŽE, POĽOVNÍCTVO, PRÍRODA

OBEÚBENÁ HUDBA:

80. A 90. ROKY – METALICA, ALPHAVILLE, R.E.M.,

OBEÚBENÝ FILM:

ČESKÉ FILMY S MIROSLAVOM DONUTILOM

Na príjemné i menej príjemné otázky nám tento mesiac odpovedá jediný primátor v Zamagurí Ing. Jozef Harabin (Spišská Stará Ves).

Spišská Stará Ves je jediným mestom Zamaguria a dá sa považovať za jeho centrum. Ste teda jediným primátorom, aké máte vzťahy so zástupcami ostatných obcí?

V prvom rade treba povedať, že zákon o obecnom zriadení nepozná rozdiel medzi primátorom a starostom. V podstate starosta je všeobecný výraz samosprávneho orgánu obce. S tým súvisí aj právne postavenie. Právne postavenie primátora a starostu sa viac menej alebo v drvivej väčšine nerozlišuje, je rovnaké. Len tým, že Spišská Stará Ves je vlastne centrom Zamaguria a sústreďuje tu aj z hľadiska historickej genézy celý kultúrny, spoločenský, administratívny život celého Zamaguria, tak logicky z toho vyplývajú aj pre primátora oveľa väčšie povinnosti vo vzťahu nie len ku vlastným občanom, ale aj ku občanom Zamaguria v rôznych oblastiach, či už povieme zdravotníctvo, školstvo, kultúra, regionálny rozvoj, nadregionálny rozvoj, cezhraničná spolupráca a rad ďalších otázok, ktoré samotný starosta tej ktorej zamagurskej obce riešiť nemôže a ani nemusí, pretože nejaví sa to u neho ako konkrétny problém.

Vzťahy s ostatnými starostami sa snažím usporiadať tak, aby sme sa

navzájom rešpektovali, ale rešpektovali aj v tej situácii, ktorá tu je, možno niekedy aj v morálnej rovine. Upustili sme od finančných požiadaviek, ktoré mesto vynakladá pri uspokojovaní potrieb nielen samotných obyvateľov Spišskej Starej Vsi, ale celého Zamaguria. V podstate to môžeme povedať tak, že ako veci samosprávne orgány Spišskej Starej Vsi urobia, tak aj sa bude odvíjať v mnohých oblastiach aj život všetkých obyvateľov Zamaguria. Možno jedna takáto poznámka na záver tejto otázky, ktorú v poslednej dobe opakujem: tak ako si veci v Zamagurí urobíme, tak ich budeme mať, nikto to za nás neurobí a čo si neurobíme, to tu mať jednoducho nebudeme.

“Ako si veci v Zamagurí urobíme, tak ich budeme mať”

Pochádzate z obce Osturňa. Ako to osud zariadil, že sa dnes naplno realizujete a žijete v Spišskej Starej Vsi?

Možno práve to prvotné vysokoškolské vzdelanie v oblasti poľnohospodárstva. Nastúpil som na bývalé JRD Spišská Stará Ves ako v podstate na najväčší

poľnohospodársky objekt v Zamagurí, ktorý zamestnával takmer 500 ľudí. Družstvo sa vtedy radilo medzi veľmi pokrokové a dynamicky sa rozvíjajúce družstvá v tomto regióne, kde mladí vysokoškolskí mali možnosť uplatnenia. Keď si dobre pamätám, v jednom čase nás tam bolo okolo 20 vysokoškolsky vzdelaných ľudí. Vtedy sme videli pozitívne perspektívy rozvoja družstva do poľnohospodárskej prvovýroby a začali aplikovať rôzne poznatky vtedajšej vedy. Mali sme vlastné laboratórium, kde sme preverovali akosti, či už surovín zo živočíšnej výroby, kompletne rozborov produktov rastlinnej výroby, zavádzali sa vymoženosti výpočtovej techniky. Istý čas som viedol útvar poverený práve aplikáciou najnovších poznatkov do praxe.

Čo sa stalo, že po skvelo fungujúcom družstve dnes ostala len hrba prachom zapadnutých strojov a staré plechové strechy?

Ja som z družstva odišiel 2 roky pred 89. rokom. Nevieť hodnotiť už konkrétne túto situáciu po roku 1989, ale vo všeobecnosti viem, že štátna politika bola taká, že likvidovala akékoľvek poľnohospodárske družstvo. Spomeňme si na družstvo Slušovice, ktoré v

rámci bývalého Československa nemalo konkurenta, a možno aj v celej Európe. Politika bola vtedy taká, že jednoducho tzv. socialistické poľnohospodárstvo muselo doznieť a bolo treba začať odznova. Čiže bola to v podstate zámerná likvidácia družstiev.

Kam potom viedli vaše kroky ?

Odišiel som ako volený funkcionár ako poslanec Mestského národného výboru v Spišskej Starej Vsi tým, že som bol zvolený za tajomníka MsNV v Spišskej Starej Vsi. Od januára 1991 do roku 1996 som bol prednostom obvodného úradu v Spišskej Starej Vsi, ktorý bol miestnym orgánom štátnej správy na tomto území. Potom som pracoval na okresnom úrade v Kežmarku ako zástupca prednostu okresného úradu a potom ako riaditeľ odboru Sociálnych vecí a rodiny taktiež v Kežmarku .

Pozrime sa ešte na Osturňu. Prežili ste tam podstatnú časť svojho života. Ako vnímate rozvoj svojej rodnej obce v súčasnosti, z hľadiska samosprávy?

Neviem či mám hodnotiť kolegu alebo kolegyňu, či úroveň samosprávy v inej obci, lebo to nezvyknem, ale v tomto prípade možno skôr osobný postoj. Samozrejme, každý sme odniekiaľ a ja som Osturňan aj Starovešťan, ale možno ešte lepší je výraz Zamagurčan a určite mi nie je jedno ako sa zamagurské obce rozvíjajú a zvlášť Osturňa. V každom prípade myslím si, že Osturňa v posledných rokoch robí obrovský kus veľmi dobrej roboty, využíva takmer všetky možnosti, ktoré sa objavujú a sú použiteľné pre túto obec. Problémom je prudký úbytok obyvateľov.

Je z Vášho pohľadu v Zamagurí obec, ktorá vyslovene stagnuje?

Bez komentára.

Mesto Spišská Stará Ves dostáva v posledných rokoch dôstojnú tvár hlavne po vizuálnej stránke. Po tej druhej to niekedy pripomína Kocúrkovo. Ako sa vysporiadavate s názormi a odporúčaniami tých, ktorí by to údajne spravili lepšie?

Oficiálne o takomto názore, že by niekto to niečo robil lepšie či koncepcnejšie v podstate neviem. Viete, každý z nás sme nejaká individualita. Do istej miery schopná, do istej miery menej. Každý by možno isté problémy riešil ináč. Ja sa ich snažím riešiť tak, ako najlepšie viem. Stretávam sa s rôznymi názormi,

aj musím povedať s nepriazňou, ale som presvedčený, že v prevažnej väčšine je práca samosprávnych orgánov v meste vnímaná pozitívne. Je tu istá skupina ľudí, ktorí nevedia prijať demokratický výsledok volieb a stále sa snažia o istý negativizmus. S tým sa však jednoducho nedá nič robiť. Podobná situácia je v každej obci a v Spišskej Starej Vsi je možno isté špecifikum, títo ľudia sú signifikantní a verejnosti známi. Ja necitím voči nim žiadnu zášť, ani predsudky, beriem ich aj s ich prejavmi ako nevyhnutnú súčasť mesta. Možno tieto prejavy nie sú také, ktoré súvisia s kresťanskou alebo občianskou morálkou, ale to ponechávam na nich samotných. Jednoducho mne sa oplatá to, že treba robiť svoju prácu a nechať ich tak, nech sa prejavujú v takej podobe, akú uznávajú za vhodnú. Naša spoločnosť je dnes taká, aká je a prejavujú sa v nej rôzne formy správania sa, a to aj zloba, nenávisť, predsudky, u niekoho aj to, že ich môj pôvod irituje a že tu vraj nepatrím. Ja tu žijem vyše 30 rokov a už povedal som: „Som Starovešťan, som Zamagurčan, som Osturňan.“ Moje krédo: „Proti hlúposti sa bojovať nedá, hlúposti netreba vytvárať priestor.“

“Proti hlúposti sa bojovať nedá, hlúposti netreba vytvárať priestor.“

Ak odhliadneme od vecí osobných a budeme hľadať spoločný záujem, určite sa musíme všetci zhodnúť, že nám za Magurou chýba zamestnanie a práca. V tejto súvislosti sa spomína strategický investor. Je to reálne?

Viete, žiadna floskula typu strategický investor nerieši tvrdú realitu v živote. My môžeme hovoriť o strategickom investorovi ako o všeobecnom recepte, lieku na to, že bude lepšie. Ja tomuto pojmu v zamagurských podmienkach nerozumiem, čo by malo byť strategickým investorstvom. My si vážme to, že Zastrova je v podstate živiteľ celého radu rodín v Zamagurí a že takýto podnik s ťažkým priemyslom vie toľko ľudí živiť. V Zamagurí žije veľmi málo ľudí. Čiže ponuka pracovnej sily je tu pomerne veľmi malá nato, aby tu mohol aj ten strategický investor prísť. Bez ohľadu na tento fakt, hneď na samom začiatku,

po zvolení za primátora, snažil som sa aj z hľadiska historickej tradície riešiť zamestnanosť cez textilný priemysel, oživiť závod potom ako zanikol bývalý Tatravit, neskôr Zamatex. Tí investori, ktorí mali záujem, či to už boli miestni, neskôr Francúzi, sa umiestnili v okrese niekde inde, na inom mieste a zamestnávajú vo veľkom počte našich obyvateľov, najmä ženskú populáciu. Zamestnávateľia zvažovali všetky reality, ktoré tu sú: dostupnosť, doprava, ponuka pracovných síl atď. Tak im to vyšlo, že jednoducho to nie je možné. Čo vidím pozitívne, je možnosť rozvoj cestovného ruchu. Dlhé roky sa tu rozpráva o vodnom parku Spišská Stará Ves - Vyšné Šromovce. Na tento účel vznikla slovensko-poľská obchodná spoločnosť, ktorá chce tento zámer realizovať na pozemkoch pri Dunajci. Realizáciou výstavby tohto vodného parku by som videl možno takého kvázi strategického investora. Bol by to základ pre rozvoj cestovného ruchu v primárnej fáze, ale v sekundárnej by sa mohli rozvíjať rôzne veci, ktoré by dotvárali aj činnosť aj existenciu tohto vodného parku. Pomohlo by to oblasti cestovného ruchu tak, že by mohli existovať penzióny, že by sa rozvíjali druhotné služby, ktoré by dali možnosť ľuďom tu zostať. Na záver tejto otázky, musím povedať, že akékoľvek vyhlásenia že treba hľadať strategického investora mi pripadajú odtrhnuté od reality.

Všetkých nás zaujíma nekonečný a pre mňa osobne nepochopiteľný labyrint vecí vysvätenia novopostaveného domu smútku. V iných obciach je to

štandard a funguje to úplne normálne. Prečo u nás nie?

V živote akejkoľvek spoločnosti sa niekedy pritrafia veci, ktoré tým, že sú posunuté do nesprávnej polohy, ovplyvnia časť tejto spoločnosti. Možno sa to stalo aj pri výstavbe domu smútku. Boli presadzované informácie, ktoré nesúviseli celkom so štandardným postojom ostatných obyvateľov mesta, resp. aj okolitých obcí. Domy smútku sú dnes štandardné zariadenia obcí a miest využívané na Slovensku. Sú štandardom občianskej vybavenosti, ktorý slúži ktorejkoľvek zložke obyvateľstva obce. My v Starej Vsi vieme, že v drvivej

väčšine, takmer všetci sú kresťania, sú teda väčšinou rímskokatolíckeho, resp. gréckokatolíckeho, vierovyznania, a tak ako aj inde, tieto zariadenia slúžia aj pre vykonávanie náboženských obradov v spojitosti s poslednou rozlúčkou. Bol to proces možno komplikovaný, ale dnes už máme postoj biskupského úradu jednoznačný. V dohľadnej dobe dôjde k vysväteniu a uvedeniu do prevádzky domu smútku vo všetkých jeho funkciách.

Konečne sa teda pohli ľady?

Môžeme to povedať aj tak. Pre obyčajného človeka to boli nezrozumiteľné veci, ktoré samosprávne orgány mesta nechceli nejakým spôsobom ďalej dramtizovať a len v jednom prípade sme museli reagovať. Ostatné veci sme sa snažili pokojne a možno s veľkou pokorou prijímať a aj na ne odpovedať.

Aký je vzťah Mestského úradu a

Farského úradu? Prevláda evidentný pocit, že tam niečo tak trochu „škrípe“ a nefunguje. Prečo je to tak?

Akékoľvek vyjadrenie v tejto veci by mohlo byť z mojej strany považované za subjektívne. Myslím, že to, čo sa stalo, by malo byť poučením pre všetky zúčastnené strany, aby sa v budúcnosti také veci neopakovali. Nikomu to nepomohlo a možno tým, ktorí si od toho niečo sľubovali, aj trošku poškodilo. To je všetko, čo k tomu môžem povedať.

Môžeme pristúpiť k príjemnejším otázkam. Boli ste zvolený za poslanca PSK ako jediný zástupca pre Zamagurie. Čo sa Vám z tohto postu

podarilo konkrétne pre Zamagurie dosiahnuť?

Aj v predchádzajúcich dvoch volebných obdobiach, kde Zamagurie síce v jednom období malo svojho zástupcu som tvrdil to, že Zamagurie je s voličkou základňou príliš malé na to, aby sa rozbíjalo z hľadiska ponuky kandidátov. To, že som sa stal poslancom v podstate došlo k uvedomeniu si situácie najmä starostov okolitých obcí a k ich podpore, za čo im chcem samozrejme poďakovať. Ja som mal svoj volebný program, resp. predstavu, ktorú som ponúkal. Dnes som rád, že môžem konštatovať, že aj pri finančnej mizérii, ktorá postihla samosprávne orgány, teda nielen miestne ale aj regionálne, ktorým je VÚC resp. Prešovský samosprávny kraj, sa podarili najmä zámery v oblasti cestného hospodárstva. Treba si uvedomiť, že dva projekty do Zamaguria priniesli zlepšenie kvalitu ciest, nielen v

samotnom Zamagurí, ale aj z hľadiska prístupu do Zamaguria, najmä z Lubovnianskej strany. Momentálne sa riešia isté problémy, ktoré bránia dokončeniu ciest na trase Spišská Belá - Spišské Hanušovce. V iných oblastiach, najmä program cezhraničnej spolupráce, sa posunuli veľmi výrazne dopredu. Do tohto regiónu v rôznych podobách, či už veľké projekty alebo tzv. mikropojekty, boli schválené významné objemy finančných prostriedkov, ktoré pomohli celému regiónu, ale aj jednotlivým obciam. Mohol by som spomínať a rátať všelijaké projekty, ktoré boli v tejto oblasti schválené, či už obci Osturňa, či obci Červený Kláštor, ale aj pre mesto Spišská Stará Ves, ale aj napríklad pre Združenie pre rozvoj regiónu a Pienin a Zamaguria. Podarili sa aj iné veci v oblasti školstva. Nevieť si predstaviť, ako by dopadlo Gymnázium tým, že zároveň by som nebol aj poslancom, pretože keď nie pred rokom, dnes s určitostou by sme mohli rozprávať o tom, že gymnázium končí a zamestnanci gymnázia majú dnes na stole výpoveď a jednoducho zanikne jediná stredná škola v Zamagurí. Úspešne sa niektoré veci a zámery podarili do budúcnosti. Verím, že sa dotiahnu ciele v oblasti sociálnych vecí, to znamená rozšírenie kapacity ale aj skvalitnenie služieb v domove dôchodcov v Spišskej Starej Vsi. Podarilo sa to, že v rámci volebného obvodu okresu Kežmarok Zamagurie hrá dôstojnú rolu pri aplikácii a implementácii rôznych iných aktivít, ktoré súvisia s rozvojom cestovného ruchu, ktoré súvisia s aktivitami Prešovského samosprávneho kraja.

“Som človek, ktorý sa nevzdáva a ktorý chce veci dotiahnuť do konca”

Na stoličke primátora sedíte už druhé volebné obdobie. Máte chuť pokračovať ďalej?

Nerád by som sa hodnotil, ale som človek, ktorý sa nevzdáva a ktorý chce veci dotiahnuť do konca. Napriek istým okolnostiam, zatiaľ som skutočne oficiálne nepočul názor, žeby bolo treba zmenu. Zmenu, ktorá by spočívala v nejakej konkrétnej kritike, resp. v tom, že sa tu neplnia povinnosti alebo úlohy alebo že Spišská Stará Ves zaostáva.

V tom necítim ten tlak. Skôr ten tlak je vyvolaný vnútornými pocitmi, že či sa to vôbec oplatí, lebo žiť sa dá oveľa pokojnejšie a kľudnejšie. Zatiaľ som presvedčený, že sa to oplatí. Ja sa nesťažujem, ale je to robota, ktorá človeka mentálne zamestnáva 24 hodín denne 7 dní do týždňa. Aj spím samozrejme, ale jednoducho človek s tou robotou buď žije alebo radšej nech odíde preč.

Pred niekoľkými rokmi ste naštartovali tradíciu organizovania Dní mesta, resp. Dní obce takmer v celom Zamagurí. Čo nás čaká v Spišskej Starej Vsi tento rok?

Dni mesta sa uchytili, je na nich ešte čo vylepšovať, len problém nie je v našej vôli alebo chuti, ale problém je vo financiách, lebo všetko niečo stojí. My sme napriek tomu, že niektoré oveľa väčšie obce v iných regiónoch skončili s organizáciou dní, resp. aj dňa, zostali pri trojdňovom rozsahu. Čo sa týka využitia najmä detí a mládeže bude porovnateľný, ale vývoj vo financiách nám teraz neumožňuje, aby sme to rozvinuli do minuloročnej podoby. V každom prípade pri modeli troch dní chceme zostať aj do budúcnosti. Dúfam, že sa podaria projekty už pre rok 2013 a Dni mesta budú veľkolepejšie. Tento rok zostaneme pri štandardnom modeli, bude nejaká zábava, bude pasívna kultúra, budú športové aktivity, nejaké ukážky. Program bude uverejnený.

“Oddych a dovolenku si užívam viac v tuzemsku“

Ako funguje Váš súkromný život? Hobby, rodina, voľný čas... stíhate to?

No neviem, či sa mi to darí, nie je to len vec času, ale aj vec chute a vôle prekonať sa a potom aj povedzme na ten bicykel alebo na iné športové pohybové aktivity, vybehnúť. Nedarí sa to, ako príklad môžem uviesť – z vysoko aktívneho člena poľovníckeho združenia Bystrá sa stal jeden z najmenej aktívnych. Je to spôsobené viacerými faktormi, nie len v tom ako človek si čas môže rozložiť, ale netreba zabúdať, že existuje aj rodina, ktorej sme súčasťou, v ktorej máme aj nejaké povinnosti, čiže treba to nejako organizovať. Viac menej je to tak, že sa to dá, ale treba viac osobnej vôle nato, aby sa všetko dalo stihnúť.

Ak máte čas oddýchnuť si a vycestovať za slnkom, ktorá destinácia prirástla k Vášmu srdcu najviac?

Isteže, Slováč chce k moru, aj ja som rád chodil, ale začínam meniť tento pohľad viacej v prospech tuzemska. Jednak sú to také kúpeľné pobyty, ale každý rok nevyhnutne musia byť naplnené moje predstavy a vyberiem sa na takých 5-7 túr v rámci Tatier, v Pieninách to sú desiatky všelijakých aktivít. Keď nevybehnem 3 x krát na Tri koruny, tak je to rok nie veľmi nevydarený. Jednoducho Tatry a Pieniny, to je niečo, čo málokterá krajina na svete má. Mám rád aj Slovenský raj a to všetko

pre sep. zber, v podobe 15 hniezd, ale aj technológie pre spracovanie atď. Tretím projektom je zámer dobudovať priestor za kultúrnym domom tak, aby či už v kultúrnej oblasti alebo oddychovej, vznikol celoročný priestor pre všetky vekové kategórie, vrátane tých najmenších, v podobe detského ihriska. Samozrejme treba v tomto roku dokončiť všetky aktivity týkajúce sa rekonštrukcie verejného osvetlenia, mestského rozhlasu, optosiete. A mojou veľkou ambíciou je získať peniaze na vybudovanie cyklotrasy Spišská Stará Ves – Majere – Červený Kláštor.

nám môže závidieť akákoľvek krajina.

Povedzme si na záver TOP 3 projekty, ktoré môžeme v Spišskej Starej Vsi očakávať v najbližšej dobe?

Určite to je rekonštrukcia kultúrneho domu v projekte vytvorenia kultúrno-turisticko-informačného kongresového centra v Zamagurí alebo v Spišskej Starej Vsi. Je to investičný projekt v rámci programu cezhraničnej spolupráce, ktorý z istých administratívnych dôvodov, najmä z poľskej strany je dva roky brzdený. Posledné informácie sú, že je to na podpise u ministerky regionálneho rozvoja v Poľskej republike. Druhý projekt je projekt separovaného zberu v meste Sp. St. Ves, ktorý verím, že sa ešte podarí dotiahnuť do roviny schváleného projektu. Tento projekt by riešil v podstate úplne na inej úrovni realizáciu separovaného zberu v Sp. St. Vsi. Vytvorením zberného dvora, vytvorením nových priestreškov

Aká je vaša najobľúbenejšia kultúrna akcia, resp. atrakcia, v Zamagurí?

Jednoznačne z hľadiska aktívnej našej kultúry je to divadlo Ramagu.

Teraz to vyznie, ako keby sme sa dohodli... (smiech)

Je to tak, nech to vyznie akokoľvek, nech si pomyslí ktokoľvek čokoľvek, ja si osobne cením to, čo si vieme sami nezištne pripraviť pre seba. V dnešnej dobe už to nie je taký častý jav.

Tradičnou otázkou v týchto rozhovoroch je osobné želanie osobnosti, s ktorou sa zhovárame. Čo si teda želáte do ďalšej práce vy?

Viete, výsledkom tohto snaženia je uspokojovanie potrieb obyvateľa v rôznych podobách. Ale to, že sa to nedá na 100%, to je jasné každému. Aj napriek ekonomicky ťažkej dobe chcem, aby aktivity samosprávy v meste prinášali spokojnosť prevažnej časti obyvateľov.

STĽPČEK ANDREY GALICOVEJ

Oblúbené zákutia alebo Čím skúsím okúzliť návštevu v Zamagurí

Počas cesty vlakom zo spoločného víkendu som mojich českých priateľov pozvala na návštevu k nám domov. Keď mi po nejakej dobe prišiel e-mail s predbežným náčrtom ich príchodu, veľmi ma potešil. Ako sme tak začali plánovať, ocitla som sa pred pre výlet významnou úlohou: Čo ukážem človeku, ktorý ešte v Zamagurí nebol? Na aké miesta ho privediem, aby pocítil atmosféru Pienin?

Rozhodnutie nezabralo veľa času a voľba bola viac-menej jasná. Prielom Dunajca by nemal nijaký prichádzajúci obísť - ten sa v programe musí bez debaty objaviť. No a z vody býva ešte krajší ako z cesty, takže prielomom sa pôjde pekne obožiť, nejakým plavidlom. Či plň alebo raft, to sa uvidí. A aby si moji návštevníci užili aj trochu turistiky, bola na spiatočnú cestu do Červeného Kláštora zvolená túra po hrebeni medzi Sokolicou a Tromi korunami - pohľad z ich vrchov si určite získa ich turistické srdcia. Samozrejme, ako správna Kláštorečanka doplním program aj o prehliadku kláštorného múzea.

Tieto miesta som zvolila ako reprezentatívne pre ľudí, ktorí plánujú v Zamagurí stráviť necelé dva dni a potom pokračovať vo svojej turistickej ceste - a dúfam, že práve ony ich oslovia natoľko, že sa tu budú radi vracáť.

VSTUP ZAKÁZANÝ! HROZÍ POŠKODENIE...

Jaskyňa Aksamitka (dĺžka 330 metrov) je považovaná za najvýznamnejšiu jaskyňu na území Pieninského národného parku na slovenskej strane. Turisti a milovníci prírody vedia, že táto jaskyňa je dlhodobo verejnosti neprístupná a vlastne môžeme povedať, že nikdy nebola voľne sprístupnená. Nachádza sa v bradlovom útvare známej turistickej destinácie Haligovské skaly. Aksamitka je vyhlásená za chránený prírodný výtvor a v roku 1996 bola menovaná za národnú prírodnú pamiatku. Jej krásu však nemôže turista voľne obdivovať. Prístup do tejto jaskyne je uzavretý. Na otázku - „Prečo?“ - nám odpovedala Správa slovenských jaskýň. Jej sprístupnenie by znamenalo poškodzovanie hodnôt jaskyne na jej povrchu. Správa slovenských jaskýň hovorí hlavne

o archeologických a historických hodnotách. Sprístupnenie jaskyne si vyžaduje preventívny archeologický výskum, pretože je tu predpoklad nálezu vzácných historických predmetov. Nepovolený vstup do Aksamitky sa považuje za vážny priestupok a môže byť sankcionovaný. Výnimku na vstup môže udeliť z pádných dôvodov Krajský úrad životného prostredia v Prešove. V minulosti bola Aksamitka poškodená nepovoleným vstupom turistov a dokonca hľadačov pokladov, je potrebné ju teda chrániť zákazom vstupu. Typická krasová jaskyňa s kvapľovou výzdobou ležiaca v nadmorskej výške 750 metrov je vzácna aj pre výskyt rôznych druhov netopierov. V blízkej dobe sa údajne nedočkáme otvorenia a sprístupnenia tejto prírodnej hrdosti Pienin, nakuknúť teda môžeme len cez kovové mreže.

(lum)

POTRAVINY

u *Maijky*

Štúrová 236, Spišská Stará Ves

Jediné potraviny v Spišskej Starej Vsi otvorené aj vo večerných hodinách!

Otváracie hodiny: 06:00 - 19:30

Každý deň čerstvé pečivo, čerstvá zelenina a ovocie dovážané štyrikrát týždenne, široký sortiment mliečnych a mäsových výrobkov, drogérie, alkoholu, piva, sladkostí, či iných pochutín a bežných potravín.

ZOGROD '12

IX. ROČNÍK FESTIVALU V MALEJ FRANKOVEJ

28. JÚLA 2012 (SOBOTA)

<http://www.zogrod.sk/>

MASAI
masážny salón

SNP 139/86
Spišská Stará Ves
E-mail:anna.dzurina@centrum.sk
+421 907 764 159

MASAI
masážny salón

MASAI

ponuka masáží

Klasická masáž celotelová
Klasická masáž čiastočná
Mäkké techniky
Reflexná masáž chodidiel pohybový aparát
Reflexná masáž chodidiel vnútorné orgány
Masáž ľavými kameňmi
Vákuová banková masáž
Čokoládová masáž
Kozmetická lymfomasaž tváre
Medová masáž
Anticelulitidová masáž

Novootvorený masážny salón "MASAI"
v budove DOMU SLUŽIEB v Spišskej Starej Vsi.
Ponúka 9 druhov masáží.

Informácie a objednávky na tel. čísle : 0907 764 159.

Dni mesta

Spišská Stará Ves

13. - 15. júl 2012

13. 7. 2012 - piatok

8 30	Hravé dopoludnie
športové súťaže pre jednotlivcov i družstvá
(hod na terč, vypadávaná, trojnohý beh,
štafeta - beh s loptičkou na lyžičke)	(viacúčelové ihrisko pri CVČ)
8 45	Šachový turnaj o pohár primátora
mladší žiaci, starší žiaci, dorast	(námestie, Dom kultúry)
9 00	Streetball	(telocvičňa gymnázia)
10 00	Futbalový turnaj o pohár primátora mesta
chlapci 7-9 ročník	(viacúčelové ihrisko pri CVČ)
10 00	Maľovaný chodník, maľovaná tvár	(námestie)
10 30	ZUMBA
tanečný maratón detí predškolského veku,
mladších žiakov aj rodičov	(parčík pri reštaurácii NOVA)
19 00	Putovanie do krajiny snov
Divadelné predstavenie
divadlo RAMAGU Spišská Stará Ves	(dom kultúry)
21 00	Diskotéka	(Reštaurácia NOVA)

14. 7. 2012 - sobota

8 00	Tenísový turnaj - štvorhra	(areál gymnázia)
15 00	Kollárovi
vystúpenie ľudovej hudby z Kolačkova	(športový areál ZŠ)
16 30	Futbalový zápas generácií	(športový areál TJ)
19 00	Melanchólia
filmové predstavenie	(kino Magura)

15. 7. 2012 - nedeľa

9 00	Staroveský jarmok	
9 00	Letná výtvarná škola MO Matice slovenskej	
9 00	„O putovný pohár primátora mesta“
regionálne preteky dobrovoľných hasičských zborov	(miestna komunikácia za KD)
13 00	Kuchyňa starej mamy
Poľovnícky guláš, Halásle	(parčík pri reštaurácii NOVA)
15 00	ukážky činnosti integrovaného záchranného systému,
vzájomná pomoc pri záchrane zdravia a majetku, psovodi,
Štátne lesy TANAP-u	(miestna komunikácia za KD)
18 00	ŠČAMBA
vystúpenie hudobno zábavno ľudovej skupiny	(športový areál ZŠ)

POLOVNÍCKE ZDRUŽENIE
DUNAJEC

DHZ
Spišská
Stará
Ves

Okresné riaditeľstvo
hasičského a záchranného zboru
Kežmarok

REŠTAURÁCIA
NOVA

Spojená škola
Zväz rybárov
Spišská Stará Ves

FUTBALOVÁ SEZÓNA 2011/ 2012 SKONČILA

PÝCHOU SÚ DORASTENCI

MUŽI III. TRIEDA skupina „B“

17. kolo

Franková 4 – 1 Reľov: Góly - Lizák Peter(3), Weiss Radomír - Dudžák Dávid

T. Lomnica 1 – 0 Sp. Hanušovce: Góly – Neupauer Marcel

18. kolo

Reľov 0 – 3 Vlková

Sp. Hanušovce 3 – 1 Franková : Góly - Kostka Gabriel(2), Veselovský Tomáš - Kurňava Peter

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 SPBELÁ	30	27	1	2	119:24	82
2 SPŠTVRTOK	30	23	4	3	93:42	73
3 KRAVANY	30	18	3	9	85:52	57
4 VIKARTOVCE	30	16	6	8	74:51	54
5 VLOMNICA	30	16	4	10	84:50	52
6 STRÁŽE	30	15	6	9	61:58	51
7 V.SLAVKOV	30	11	6	13	70:64	39
8 LUČIVNÁ	30	11	6	13	59:60	39
9 BATIZOVCE	30	11	6	13	69:73	39
10 VERNÁR	30	11	3	16	48:75	36
11 HORKA	30	9	7	14	60:68	34
12 VRBOV	30	9	6	15	49:76	33
13 SP.ST.VES	30	8	4	18	50:76	28
14 MENGUSOVCE	30	7	4	19	43:99	25
15 MLYNČEKY	30	8	1	21	44:98	22
16 IHLANY	30	4	5	21	52:94	17

Spišská Stará Ves uzatvára jarnú časť na trinástom mieste. Na nezaujímavom

umiestnení je však predsa len niečo výnimočné. Z celkového počtu gólov mužstva – 50, nastrielal presne 26 René Matiko a s týmto výsledkom sa umiestnil ako tretí najúspešnejší strelec tejto súťaže. Spišská Stará Ves vsietila priemerne 1,66 gólu na zápas, čo je zatiaľ málo na lepšie umiestnenie v tabuľke. Pozoruhodné je mužstvo Spišskej Belej, ktorého priemerný počet gólov na zápas je 3,96.

ŽIACI I. TRIEDA

Žiaci zo Spišskej Starej Vsi nás potešili svojim umiestnením v prvej polovici tabuľky. Z dvadsiatich zápasov sa im podarilo vyhrať jedenásť stretnutí a na konci sezóny si odnášajú zaslúžených 35 bodov.

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 VIKARTOVCE	22	19	2	1	111:3	59
2 SPŠTVRTOK	22	15	2	5	87:36	47
3 HRANOVNICA	22	13	4	5	80:40	43
4 VLOMNICA	22	11	2	9	57:38	35
5 SP.ST.VES	22	11	2	9	72:64	35
6 MLYNČEKY	22	10	2	10	52:41	32
7 ŠTRBA	22	10	1	11	90:67	31
8 HORKA	22	9	3	10	56:56	30
9 SP.BYSTŘE	22	8	5	9	44:43	29
10 KRAVANY	22	9	1	12	53:57	28
11 L.TEPLIČKA	22	2	3	17	29:80	9
12 STRÁŽE	22	1	1	20	17:193	4

II. TRIEDA skupina „B“

S konkurenciou sa pasuje aj novozložené a mladé mužstvo žiakov z Matiašoviec. Aj napriek nepriaznivému umiestneniu je potrebné podotknúť, že sú nováčikom súťaže a ich výkony, chuť a odhodlanie sú prinajmenšom sympatické. Veľa chuti do futbalu chlapci! Len tak ďalej!

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 PODHORANY	20	18	1	1	116:16	55
2 SP.HRHVOV	20	15	1	4	60:20	46
3 ST.LESNÁ	20	14	2	4	55:34	44
4 IHLANY	20	11	3	6	87:49	36
5 TOPOREC	20	10	1	9	53:52	31
6 VLKOVCE	20	9	2	9	51:62	29
7 SLOV.VES	20	9	0	11	69:48	27
8 GR. PETROVCE	20	7	3	10	42:61	24
9 HUNCOVCE	20	5	1	14	33:71	16
10 VRBOV	20	4	0	16	32:86	12
11 MATIAŠOVCE	20	1	0	19	19:118	3

DORAST II. TRIEDA skupina „B“

Klub	Z	V	R	P	Sk	B
1 SP.ST.VES	18	14	1	3	58:22	43
2 LEVOČA	18	11	4	3	87:22	37
3 PODOLÍNEC	18	10	2	6	55:25	32
4 HUNCOVCE	18	7	5	6	48:47	26
5 SPŠTVRTOK	18	8	1	9	47:61	25
6 VÝBORNÁ	18	7	2	9	50:53	23
7 MLYNČEKY	18	6	4	8	41:60	22
8 VRBOV	18	4	5	9	44:57	17
9 JÁNOVCE	18	5	2	11	33:69	17
10 VLKOVCE	18	4	2	12	36:83	14

PAVOL KNAPIK KONČÍ S DORASTOM

Tréner úspešného mužstva dorastencov Spišskej Starej Vsi už nechce ďalej pokračovať vo svojej práci. Dôvodom na koniec je naozaj dosť.

Trojnásobný víťaz II. triedy skupiny „B“ v troch ročníkoch po sebe neokúsil úroveň vyššej súťaže. Dorastencom totiž nebol umožnený postup. Dôvodom vraj mal byť nedostatok finančných prostriedkov v TJ Slávia Dunajec Spišská Stará Ves. To isté sa Pavlovi Knapikovi stalo už ako hráčovi v roku 1982, keď so „spišskostaroveským“ mužstvom

dorastu vyhrali II. triedu, no postup sa z dôvodov na strane Telovýchovnej jednoty nekonal. Generácia, ktorá mala do vyššej súťaže postúpiť už pred tromi rokmi, je označená Knapikom ako jeho najlepšia. Mnoho hráčov z nej hrá momentálne za A-mužstvo mesta Spišská Stará Ves. Postup mohol pre týchto chlapcov znamenať jednoznačnú motiváciu, no nestalo sa tak. Podobná situácia sa opakovala pred rokom a tento rok znova. Nechuť úspešného trénera je tak evidentná. Ako ďalší nepríjemný faktor práce s dorastom je správanie hráčov. Pavol Knapik hovorí

o zlej životospráve. „Súčasná správanie mladých talentov nevedí futbalu u nás nič dobré,“ poznamenal Knapik. Vyjadril však aj radosť, ktorú mu jeho odchovanci robili svojimi výsledkami počas jeho viac ako 5 ročnej trénerskej činnosti. Na záver sa možno hodí poznamenať, že motivácia je v športe to, bez čoho sa nedajú dosahovať výsledky. Klobúk dole pred mužstvom, ktoré sa aj napriek neumožnenému postupu stalo trikrát po sebe majstrom II. triedy a veľkou mierou sa podieľalo na šírení dobrého mena mesta (nielen) medzi športovou verejnouťou. (lum)

FOTO
BODKA.

Kvalitný materiál aj na zadnej strane:
Zamagurské noviny sa oplatí dočítať až do konca.